

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-348/12 P

Svet Evropske unije
proti

Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran

„Pritožba — Omejevalni ukrepi, sprejeti proti Islamski republiki Iran, da se prepreči širjenje jedrskega orožja — Ukrepi zoper iransko naftno industrijo in industrijo zemeljskega plina — Zamrznitev sredstev — Obveznost obrazložitve — Obveznost utemeljitve upravičenosti ukrepa“

Povzetek – Sodba Sodišča (peti senat) z dne 28. novembra 2013

- Ničnostna tožba — Pogoji dopustnosti — Pravni interes — Fizične ali pravne osebe — Akti, ki jih neposredno in posamično zadevajo — Tožba zoper akt, ki uvaja omejevalne ukrepe zoper tožečo stranko — Vladna organizacija, ki se sklicuje na varstvo in jamstva povezana s temeljnimi pravicami — Vprašanje, ki ne zadeva dopustnosti tožbenega razloga, temveč njegovo utemeljenost*
(člen 263, četrti odstavek, PDEU in člen 275, drugi odstavek, PDEU)
- Sodni postopek — Navajanje novih razlogov med postopkom — Razlog, ki je prvič navajan na obravnavi — Nedopustnost*
(Poslovnik Splošnega sodišča, člen 48(2), prvi pododstavek)
- Evropska unija — Sodni nadzor nad zakonitostjo aktov institucij — Omejevalni ukrepi zoper Iran — Ukrepi sprejeti v okviru boja proti širjenju jedrskega orožja — Obseg nadzora*
(člen 275, prvi odstavek, PDEU; Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, členu 41(2), 47 in 52(1))
- Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zoper Iran — Zamrznitev sredstev oseb, subjektov ali organov, ki sodelujejo pri širjenju jedrskega orožja ali to širjenje podpirajo — Podpiranje jedrskih dejavnosti Irana, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja — Pojem — Prodaja opreme in tehnologije, namenjene industriji zemeljskega plina in naftni industriji — Vključitev — Neobstoj dejanskega ravnanja, zoper katerega so sprejeti ukrepi — Nevplivanje*
(Sklep Sveta 2010/413/ES; uredbe Sveta št. 423/2007, člen 7(2) in št. 668/2010, št. 961/2010, člena 8 in 16(2))
- Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zoper Iran — Zamrznitev sredstev oseb, subjektov ali organov, ki sodelujejo pri širjenju jedrskega orožja ali to širjenje podpirajo — Pogoji za sprejetje v primeru ureditve, ki je predpisana na splošno — Zahteva po predhodnem ravnanju — Neobstoj — Zadostnost sklicevanja na splošni cilj, ki izhaja iz statuta zadevnega subjekta*

6. *Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zoper Iran — Pravna podlaga — Omejevalni ukrepi določeni v sklepu, sprejetem na podlagi člena 29 PEU — Pristojnost Sveta za sprejetje omejevalnih ukrepov zamrznitve sredstev, ki so neodvisni in ločeni od tistih, ki jih priporoča Varnostni svet Združenih narodov*

(člen 29 PEU; člena 215 PDEU in 291(2) PDEU; Sklep Sveta 2010/413/SZVP; uredbe Sveta št. 423/2007, št. 668/2010 in št. 961/2010)

7. *Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zoper Iran — Zamrznitev sredstev oseb, subjektov ali organov, ki sodelujejo pri širjenju jedrskega orožja ali to širjenje podpirajo — Omejitev lastninske pravice in pravice do svobodnega opravljanja gospodarske dejavnosti — Dopustnost — Kršitev načela sorazmernosti — Neobstoj*

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 50 in 51.)

2. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 52.)

3. Sodišča Unije morajo v skladu s svojimi pristojnostmi na podlagi Pogodbe zagotoviti načeloma celovit nadzor nad zakonitostjo vseh aktov Unije glede na temeljne pravice, ki so del pravnega reda Unije. Med te temeljne pravice spadata med drugim spoštovanje pravice do obrambe in pravica do učinkovitega sodnega varstva. Prva od teh pravic, ki je določena v členu 41(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah vključuje pravico do izjave in pravico do dostopa do spisa ob upoštevanju legitimnega interesa do zaupnosti. Druga od omenjenih temeljnih pravic, ki je določena v členu 47 Listine, zahteva, da mora biti zainteresirani osebi omogočeno, da se z razlogi, na katerih temelji odločba v njeni zadevi, seznanijo bodisi že na podlagi odločbe bodisi na podlagi dopisa, s katerim so ji ti razlogi posredovani na njeno zahtevo, brez poseganja v pooblastila pristojnega sodišča, da od zadevnega organa zahteva, naj te razloge posreduje, zato da se ji omogoči obramba njenih pravic v kar najboljših okoliščinah in sprejetje odločitve ob popolnem poznavanju razlogov o tem, ali je smiselno, da se obrne na pristojno sodišče, ter zato da se slednjemu v celoti omogoči nadzor nad zakonitostjo zadevne odločbe.

4. Vendar člen 52(1) Listine dopušča omejitve pri izvajanju pravic, ki jih ta zagotavlja, če zadevna omejitev spoštuje zlasti bistveno vsebino zadevne temeljne pravice ter če je v skladu z načelom sorazmernosti nujna in dejansko ustreza ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija. Poleg tega je treba obstoj kršitve pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva presojati glede na posebne okoliščine vsakega posameznega primera, zlasti glede na vrsto zadevnega akta, okoliščine sprejetja in pravna pravila, ki urejajo zadevno področje. Natančneje, akt, ki posega v položaj, je dovolj obrazložen, če je bil sprejet v okviru, ki ga zadevna oseba pozna in ji omogoča, da razume obseg ukrepa, sprejetega v zvezi z njo.

5. Glede nadzora zakonitosti odločbe, s katero so bili sprejeti omejevalni ukrepi: če sodišče Unije, ob upoštevanju preventivnosti zadevnih omejevalnih ukrepov, ugotovi, da je vsaj eden od navedenih razlogov dovolj natančen in konkreten, da je utemeljen in da je sam po sebi zadostna osnova za utemeljitev te odločbe, potem okoliščina, da drugi od teh razlogov to niso, ne more upravičiti razglasitve ničnosti navedene odločbe. Poleg tega se zaradi učinkovitosti sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine, zahteva tudi, da se sodišče Unije prepriča, da ta odločba, ki je za zadevno osebo ali subjekt posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski osnovi. To vključuje preverjanje dejstev, ki so navedena v obrazložitenem memorandumu, na katerem temelji navedena odločba, tako

da sodni nadzor ni omejen na presojo abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, temveč se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi oziroma vsaj eden od njih, za katerega se šteje, da je sam po sebi dovolj za utemeljitev te odločbe, utemeljeni.

(Glej točke od 65 do 73.)

6. Iz člena 8(1) in (2) Uredbe št. 961/2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe št. 423/2007 je razvidno, da pojem nabave prepovedanega blaga in tehnologije v smislu člena 16(2) te uredbe zajema nabavo ključne opreme in tehnologije za ključna sektorja naftne industrije in industrije zemeljskega plina v Iranu. Z Izvedbeno uredbo št. 668/2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu se izvaja člen 7(2) Uredbe št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu, ki v nasprotju s členom 16(2) Uredbe št. 961/2010 ni izrecno zajemal nabave prepovedanega blaga in tehnologije. Člen 7(2)(a) Uredbe št. 423/2007 pa zajema sodelovanje pri širjenju jedrskih dejavnosti Irana, nevarnih z vidika širjenja jedrskega orožja, neposredno povezavo ali zagotavljanje podpore v ta namen. Pojem podpora pa pomeni manjšo stopnjo povezave z jedrskimi dejavnostmi Irana kot pojem sodelovanje ali neposredna povezava in lahko zajema nabavo ali trgovanje z blagom in tehnologijo, povezano z industrijo zemeljskega plina in naftno industrijo.

Z vidika Resolucije Varnostnega sveta 1929 (2010), Deklaracije Evropskega sveta z dne 17. junija 2010 in Sklepa 2010/413 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140, ki omenjajo prihodke energetskega sektorja in nevarnost, povezano z opremo, namenjeno industriji zemeljskega plina in naftni industriji, je treba člen 7(2) Uredbe št. 423/2007 pri presoji zakonitosti omejevalnega ukrepa, sprejetega z Uredbo št. 668/2010, razlagati tako, da je mogoče trgovanje s ključno opremo in tehnologijo, namenjeno industriji zemeljskega plina in naftni industriji, obravnavati kot podporo jedrskim dejavnostim Islamske republike Iran.

Ni torej mogoče sprejeti, da se s sprejetjem omejevalnih ukrepov zoper subjekt domneva, da je ta predhodno dejansko ravnal tako, da je zoper njega mogoče sprejeti ukrepe, in da zgolj nevarnost, da bi zadevni subjekt v prihodnosti lahko tako ravnal, ne zadostuje.

(Glej točke 77, 79, 80, 83 in 84.)

7. Kadar so določbe aktov, ki določajo zamrznitev sredstev napisane na splošno brez sklicevanja na ravnanje pred sprejetjem sklepa o zamrznitvi, sklicevanje na splošen cilj, kot je naveden v statutu tega subjekta, lahko zadostuje za utemeljitev sprejetja omejevalnih ukrepov.

(Glej točko 85.)

8. Sklep 2010/413 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140 in Sklep 2010/644 o spremembi Sklepa 2010/413 temeljita na členu 29 PEU, Izvedbena uredba št. 668/2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu temelji na členu 291(2) PDEU; Uredba št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu ter Uredba št. 961/2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe št. 423/2007 pa temeljita na členu 215 PDEU. Te določbe pogodb so dale Svetu pristojnost za sprejetje aktov, ki vsebujejo omejevalne ukrepe zamrznitve sredstev, ki so samostojni in ločeni od ukrepov, ki jih posebej priporoča Varnostni svet. Čeprav je treba Resolucijo Varnostnega sveta 1929 (2010) in deklaracijo Evropskega sveta z dne 17. junija 2010 upoštevati pri razlagi teh aktov, pa ti ne moreta biti njihova pravna podlaga.

(Glej točki 108 in 109.)

9. V kontekstu sodnega nadzora spoštovanja načela sorazmernosti je treba zakonodajalcu Unije dopustiti široko diskrecijsko pravico na področju, ki od njega zahteva politične, gospodarske in socialne odločitve in na katerem mora izvrševati kompleksno presojo. Na zakonitost ukrepa na teh področjih lahko torej vpliva le očitna neprimernost takega ukrepa glede na cilj, ki ga uresničuje pristojna institucija.

Poleg tega lastninska pravica in svoboda opravljanja gospodarske dejavnosti nista absolutni pravici in je lahko njuno izvajanje predmet omejitev, utemeljenih z razlogi v splošnem interesu, ki jim sledi Unija. Zato se lahko pravica do svobodnega opravljanja poklicne dejavnosti in prav tako izvajanje lastninske pravice omejita, če te omejitve dejansko ustrezajo zastavljenim ciljem splošnega interesa in glede na tak cilj ne pomenijo čezmernega in nedopustnega posega, ki bi škodoval bistvu tako zagotovljenih pravic. V zvezi s tem cilj preprečitve širjenja jedrskega orožja in izvajanje pritiska na Islamsko republiko Iran, da bi zadevne dejavnosti ukinila spada v širši okvir prizadevanj za ohranjanje miru in mednarodne varnosti in je zato legitimen.

Kar zadeva sorazmernosti so omejevalni ukrepi, ki sta jih sprejela Varnostni svet in Unija, progresivni in upravičeni z neuspehom predhodno sprejetih ukrepov.

(Glej točke od 120 do 122, 124 in 126.)